

[Finansministeren.]

fejl, ligger i dette høje Ting. Hvis Resultatet af Forhandlingen herom skulde blive, at Marketenderier anses for Næring i den Forstand, at de skal løse Næringsbevis, vil jeg antage, at de automatisk glider ind under denne Bestemmelse, navnlig da den foreslaaede Bestemmelse: at det skal være Brugsforeninger og Detailhandlere m. fl., i sig selv er elastisk. Jeg tror derfor ikke, man skal vedtage dette Ændringsforslag, og jeg kan ikke modtage det. Jeg tror heller ikke, at det vilde være praktisk at gennemføre det nu. Maa jeg tilføje, for at der ikke skal være Misforstaaelse, at Øl eller andre Varer, der bruges i Marketenderier, ikke paa nogen Maade bliver beskattet mindre end de stærke Drikke, der bruges andre Steder; der er ikke Tale om, at nogen vil slippe for Skat, men Spørgsmaalet er, om Marketenderierne skal betale Omsætningsafgiften, eller om den Detailhandler, der sælger til Marketenderierne, skal betale den. Jeg vil imidlertid antage, at dette ikke er noget stort praktisk Spørgsmaal, idet jeg regner med, at Spørgsmaalet om de Prisforhøjelser, der eventuelt maa komme paa disse Varer, vil blive løst med det Resultat, at den, der betaler Afgiften, faar den eventuelt forhøjede Pris.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 gaar ud paa, at Leveringen af Øl til Personalet i Bryggerier ikke skal beskattes med denne Omsætningsafgift. Jeg har allerede i Folketinget erklæret, at det vil der ikke blive Tale om. Lovforslagets nuværende Affattelse er en saadan, at denne Levering af Øl ikke vil falde ind derunder, og jeg haaber, at de ærede Forslagsstillere kan føle sig tilfredse med denne Erklæring, som jeg gerne har villet afgive her, for at man fra alle Sider kan være klar over, hvorledes Forholdet ligger.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 ændres den Frist med Hensyn til Anmeldelse, som skal iagttages, naar man opretter en helt ny Forretning. Ifølge Lovforslaget er Fristen 3 Uger, man vil have 1 Uge i Stedet. Jeg tror imidlertid ikke, det er nødvendigt at forkorte denne Frist; naar man opretter en Forretning, kan man godt 3 Uger i Forvejen give Myndighederne Underretning derom — man skal jo skaffe sig Næringsbevis og forhandle med andre Myndigheder. Jeg mener derfor ikke, det har praktisk Betydning, at Fristen forkortes, og jeg fraraader Vedtagelsen af Ændringsforslaget.

Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa i

næstsidste Linie af § 8 at stryge Ordene: „i Overensstemmelse med det i § 13 omhandlede Regnskab“. Jeg maa fraraade, at dette Ændringsforslag vedtages, idet det vil svække Reglerne om Regnskabsaflæggelsen.

Ændringsforslaget under Nr. 6 har til Formaal at affatte Reglerne i § 13 om Kontrolpligterne for de Virksomheder, der er undergivet Kontrollen, paa en noget anden Maade. Jeg maa fraraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, og jeg vil gøre det med den samme Motivering, som jeg gav i Folketinget, nemlig denne, at man er nødt til at have tilsyneladendet stramme Regler med Hensyn til Kontrol, fordi der altid vil være enkelte Personer og enkelte Institutioner, enkelte Firmaer, som vil forsøge at unddrage sig de almindelige Pligter af forskellig Art, der ved Loven paalægges Virksomhederne; overfor disse specielle Individier eller Virksomheder maa man have saadanne Regler, at man kan gennemføre Kontrollen. Men jeg skal tilføje, at der naturligvis ikke fra Administrationens Side næres Ønske om at udøve Kontrollen paa en mere indgribende Maade end absolut nødvendigt. De Virksomheder, som paa normal Maade vil gennemføre de Regler, der maa til, for at man kan føre Kontrol med, hvad der foregaar, tror jeg ikke, de Bestemmelser, der findes i § 13, kan komme til at genere. Jeg sagde vist allerede ved første Behandling, at det er Administrationens Hensigt at forhandle med Organisationerne om Gennemførelsen af disse Regler, og dette vil formentlig virke tilfredsstillende for Erhvervene.

Til § 15 er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 7, som gaar ud paa til Ordene „Kontrollen er berettiget til“ at føje

„i det Omfang, hvori det er nødvendigt“.

Jeg maa sige, at det Ændringsforslag forstaar jeg ikke. Hvis man tror, at Kontrollen vil gøre noget, som ikke er nødvendigt, saa tager man fejl, og derfor vil jeg finde, at man ikke kan sætte noget saadant ind. Jeg vil heller ikke tro, at det fik nogen praktisk Betydning, da det er Kontrollen selv, der skal skønne over, om det er nødvendigt eller ikke. Paa Forhaand gaa ud fra, at Kontrollen vil gøre noget, som ikke er nødvendigt, kan man ganske simpelt ikke, saa jeg maa fraraade, at man vedtager dette Ændringsforslag. Men ogsaa her vil jeg sige, at jeg gaar ud fra som givet, idet jeg har kendt Tolddepartementet gennem en